

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Παγκόσμια Ημέρα Δράσης κατά των Στρατιωτικών Δαπανών.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1528 Ο πρώτος Έλληνας που πατάει το πόδι του στην Αμερική είναι κάποιος Θεόδωρος, που αποβιβάζεται στην περιοχή της Φλώριδας.

1821 Μάχη στο Λεβίδι. Οι Έλληνες επαναστάτες κατατροπώνουν τους Τούρκους.

1837 Ιδρύεται με βασιλικό διάταγμα του Όθωνα το Πανεπ. Αθηνών, που θα λάβει την ονομασία Οθώνειον Πανεπιστήμιον.

1924 Ανακηρύσσεται η Ελληνική Προεδρευόμενη Δημοκρατία, μετά το δημοψήφισμα που κατήργησε τη Βασιλεία.

1941 Ιδρύεται στη Λευκωσία από προοδευτικούς αστούς πολιτικούς και κομμουνιστές το Ανορθωτικό Κόμμα του Εργαζόμενου Λαού (ΑΚΕΛ).

1986 Εκατό αμερικανικά βομβαρδιστικά σφυροκοπούν από αέρος, για περισσότερο από μία ώρα, περιοχές της Λιβύης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1935 Έρικ Φον Ντένικεν, ελβετός συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας γνωστός για τους ισχυρισμούς του, σχετικά με εξωγήινες επιρροές πάνω στον ανθρώπινο πολιτισμό.

1936 Φρανκ Σέρπικο, θρυλικός νεοϋορκέζος αστυνομικός, ο πρώτος που κατέθεσε κατά της αστυνομικής διαφθοράς.

1942 Βαλέρι Μπρούμελ, ρώσος αθλητής του άλματος εις ύψος, που κατέρριψε 6 φορές το παγκόσμιο ρεκόρ και κατέκτησε ένα χρυσό κι ένα αργυρό μετάλλιο σε Ολυμπιακούς Αγώνες. (Θαν. 26/1/2003)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1891 Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος, Έλληνας ιστορικός

1930 Βλ. Μαγιακόφσκι, ρώσος ποιητής.

1986 Σιμόν Ντε Μπουουάρ, γαλλίδα φεμινίστρια, συγγραφέας και σύζυγος του φιλόσοφου Ζαν Πολ Σαρτρ.

Ο πρώτος Έλληνας στην Αμερική

Ονομαζόταν Θεόδωρος και αποβιβάστηκε σε ακτή της Φλώριδας στις 14 Απριλίου του 1528. Ήταν μέλος ισπανικής εξερευνητικής αποστολής. Στις 17 Ιουνίου του 1527 από το λιμάνι Σανλούκαρ της Αναδαλουσίας απέπλευσε ένας στολίσκος από πέντε πλοία, με κυβερνήτη τον σκληροτράχηλο δον Πανφίλο ντε Ναρβάεθ και προορισμό της δυτικές ακτές του Μεξικού και της Φλώριδας, που τότε ήταν αποικίες του ισπανικού στέμματος. Ανάμεσα στα μέλη του πληρώματος ήταν και κάποιος Έλληνας ονόματι Θεόδωρος, όπως αναφέρει στο ημερολόγιο που κρατούσε ο ταμίας της αποστολής Αλβάρ Νούνιεθ Καμπέθα ντε Βάκα. Ο συμπατριώτης μας θα πρέπει να ήταν κάποιος μισθοφόρος που διψούσε για εύκολο χρήμα, συνθησιμένο φαινόμενο εκείνη την εποχή.

Ο στολίσκος του Ναρβάεθ, μετά από πολλές περιπέτειες, προσορμίστηκε στις ακτές της δυτικής Φλώριδας, κοντά στη σημερινή πόλη Τάμπα, στις 14 Απριλίου του 1528. Εκεί τους υποδέχθηκαν κάποιοι Ινδιάνοι που τους έδειξαν μικρά κομματάκια χρυσού. Όταν οι κονκισταδόρες τους ρώτησαν πού τα βρήκαν, οι Ινδιάνοι έδειξαν τα βουνά στα ενδότερα της περιοχής, όπου κατοικούσαν οι Απαλάτσι, μία φυλή Ινδιάνων. Η ευκαιρία που τους παρουσιαζόταν ήταν

μοναδική. Αμέσως ξεκίνησαν για τη χρυσοφόρο περιοχή, αλλά κατά τη διαδρομή πολλοί από αυτούς αφανίστηκαν από τις αρρώστιες, ενώ οι εναπομείναντες βρέθηκαν σε αφιλόξενα εδάφη και έχασαν τον προσανατολισμό τους. Από το αδιέξοδο τους έβγαλε ο Έλληνας (Griego), όπως τον αποκαλούσαν. Ο Θεόδωρος θα πρέπει να είχε γνώσεις ναυπηγικής, αφού κατόρθωσε να κατασκευάσει βάρκες, με τις οποίες οι χρυσοθήρες κατόρθωσαν να διαφύγουν μέσω των παραποτάμων του Μισισσιπή και στις 28 Οκτωβρίου του 1528 να φθάσουν σ' ένα όρμο, κοντά στη σημερινή πόλη της Πενσοκόλα, αρκετά μακριά από την αρχική τους βάση.

Οι Ινδιάνοι της περιοχής προσφέρθηκαν να τους προμηθεύσουν νερό και ο Θεόδωρος τους ακολούθησε. Έκτοτε, αγνοούνται τα ίχνη του, παρά τις προσπάθειες των συντρόφων του

να τον βρουν. Υπέθεσαν ότι ο Θεόδωρος τους «πούλησε», για να καρπωθεί μόνο αυτός το χρυσάφι. Η αποστολή του δον Πανφίλο ντε Ναρβάεθ επέστρεψε στην Ισπανία το 1537, δέκα χρόνια αφότου είχε αναχωρήσει από το λιμάνι Σανλούκαρ της Αναδαλουσίας. Τρία χρόνια αργότερα, ο γραμματέας του ισπανού κατακτητή Ερνάντο Ντε Σότο, Γονθάλο Βαλντιέζ, βρέθηκε στην περιοχή, όπου είχε εξαφανισθεί ο Θεόδωρος και πληροφορήθηκε από Ινδιάνους ότι είχε δολοφονηθεί για άγνωστο λόγο από ομοεθνείς τους.

Η ελληνική κοινότητα της Φλώριδας θεωρεί τον Θεόδωρο τον πρώτο Έλληνα που πάτησε το πόδι του στην Αμερική. Ανήγειρε, μάλιστα, άγαλμά του στην παραλία της πόλης Κλιαργουότερ της Φλώριδας, τα αποκαλυπτήρια του οποίου έγιναν στις 8 Ιανουαρίου του 2005.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηθασίλη

ΕΘΝΟΣ

Ο συμβιβασμός απαιτεί ειλικρίνεια

Το σήμα για την αντίστροφη μέτρηση δόθηκε και η ώρα της μεγάλης ευθύνης έφτασε. Η σύγκλιση δεν έχει δυστυχώς επιτευχθεί, οι «κόκκινες γραμμές» και των δύο πλευρών δείχνουν να παραμένουν πεισματικά αδιαπραγμάτευτες, η εκατέρωθεν συμβιβαστική διάθεση που θα ανοίξει τον δρόμο σε μια κοινά αποδεκτή συμφωνία δεν έχει μέχρι στιγμής επιδειχθεί. Και η 24η Απριλίου, η μέρα της κρισιμότερης συνεδρίασης του Eurogroup, απέχει λίγα μόλις εβδομάδες. Που σημαίνει πως αν η πραγματική βούληση και των δύο πλευρών είναι να γεφυρωθούν τελικά οι διαφορές, τότε τα χρονικά όρια είναι ασφικτικά. Και όχι μόνο για τη μία πλευρά αλλά και για τις δύο. Γιατί και οι δύο πλευρές οφείλουν να συνεκτιμήσουν

τις ευθύνες τους και ανάλογα να ενεργήσουν. Υπήρξε ιδιαίτερα εύστοχη η επισήμανση του Έλληνα υπουργού Οικονομικών ότι «είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε το πολιτικό κόστος ενός συμβιβασμού». Και στους εταίρους και δανειστές μας εναπόκειται να αποδείξουν πως όχι μόνο έλαβαν το μήνυμα, αλλά το έχουν ήδη ερμηνεύσει σωστά και αντιλαμβάνονται ότι ο μόνος τρόπος να βρεθεί μια αμοιβαία επωφελής απεμπλοκή από τα διπραγματευτικά αδιέξοδα είναι να μη δοθεί στον όρο «συμβιβασμός» οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία απ' αυτήν που πραγματικά έχει. «Συμβιβασμός» είναι το αποτέλεσμα μιας διπραγματεύσεως μεταξύ φίλων, εταίρων και συμμάχων που δεν ενεργούν έχοντας κατά νου αποκλειστικά και μόνο το σήμα ή την

επιβολή της βούλησής τους, αλλά πρωτίτως το αύριο και τη μελλοντική συνεργασία και συμπόρευσή τους. Σε καμία περίπτωση ο «συμβιβασμός» δεν συνεπάγεται την άτακτη υποχώρηση του ενός και την κατά κράτος επικράτηση του άλλου. Οι συμβιβαστικές λύσεις δεν έχουν νικητές και ηττημένους, έχουν μόνο ειλικρινείς συνεργάτες. Και η ευθύνη για τη διασφάλιση μιας τέτοιας σχέσης μόνο μέσα από κοινή προσπάθεια μπορεί να προκύψει. Αυτό ευχόμαστε και ελπίζουμε να συμβεί μέσα στα επόμενα εβδομάδες. Και την πρώτη κίνηση οφείλει να την κάνει η ελληνική πλευρά. Για να πέσουν κάποιες από τις «κόκκινες γραμμές» των εταίρων και δανειστών μας, θα πρέπει να έχουν προηγηθεί κάποιες δικές μας κινήσεις. Με αυτήν

τη διαδικασία χτίζονται οι συμβιβαστικές λύσεις. Ούτε υπάρχει, ούτε ποτέ υπήρξε, αλλά ούτε και πρόκειται να υπάρξει άλλη. Και ποιες είναι οι «κόκκινες γραμμές» που οφείλουν να σεβαστούν οι εταίροι μας, το γνωρίζουν και πολύ καλά μάλιστα. Δεν είναι άλλες από εκείνες που όχι μόνο η σημερινή κυβέρνηση αλλά και η προηγούμενη είχαν χαράξει. Και γι' αυτό άλλωστε και δεν στάθηκε δυνατή η ολοκλήρωση της πέμπτης αξιολόγησης από τον προηγούμενο Σεπτέμβριο κιόλας. Είναι η άρνηση του συνόλου του ελληνικού λαού να αποδεχθεί νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις. Είναι η απαίτηση να μην ξαναγορίσουμε στην ύφεση, αλλά να κρατήσουμε ζωντανή την προσδοκία για ένα καλύτερο μέλλον.